

[Lennart Larson]

ningstagerne i økonomien og det økonomiske ansvar skal følges ad. Det gælder ikke mindst virksomheder med en stor aktiekapital, idet der naturligvis er en sammenhæng mellem aktiekapitalens størrelse og kravene til selskabet.

Det danske samfunds største projekt gennem tiderne er D.O.N.G.-projektet, og hvis regningen for en uprofessionel ledelse skal betales, er der kun skatteborgerne til at gøre dette. Derfor er det netop til almenhedens vel, at man får gennemført D.O.N.G.s aktiviteter så kvalificeret som muligt, og derfor er det urigtigt, når den tidligere energiminister i Jyllands-Posten i lørdags siger, at han opfatter regeringens kritik af Jens Christensen:

»... som en panisk handling, der afspejler, at den borgerlige regering har svært ved at leve med et selskab, der nu forsøger at tjene almenhedens interesser i modsætning til de multinationale selskaber.«

Det citat er en fuldkommen forvrængning af kendsgerningerne, for det, der er regeringens hensigt, er netop at skabe et stærkt selskab, der forretningsmæssigt på lige fod kan spise kirsebær med de store, et statselskab, der ikke er så uprofessionelt ledet, at det hver gang vil tabe i forhold til de kræfter, det skal stille op imod.

Grundlaget for alle folketingets beslutninger om de store anlægsinvesteringer var et detaljeret økonomisk talmateriale, og det var også grundlaget, da man startede diskussionen om hele D.O.N.G.s aktivitet ved vedtagelsen af alle anlægslovene i 1979, hvor det økonomiske baggrundsmateriale gik lige fra de overordnede investeringsprofiler og ned til de mindste arbejder. Og sådan skal det være, når man tager stilling til store investeringer; det kræver alle investorer.

Selv har folketinget gang på gang bedt om at få stillet et lignende materiale til rådighed, således at det hele tiden har været muligt at følge udviklingen. Det har imidlertid ikke været muligt at få dette materiale; man har ikke villet give folketinget de fornødne oplysninger under henvisning til, at der er tale om forretningshemmeligheder.

Hvis man skal drage en parallel til regeringens forslag, så har Danmark en række forsyningselskaber, som er ledet enten af en direkte ansvarlig generalforsamling og bestyrelse, som det er tilfældet i forbrugerejede selskaber, eller af kommunalbestyrelsesud-

valg, som har det direkte politiske og økonomiske ansvar sammen med selskabets ledelse. Det er denne ledelsesstruktur, der har gjort danske forsyningsvirksomheder så effektive, som tilfældet er. Især i statsjede selskaber er det vigtigt, at man altid kan placere ansvaret, og det kan kun gøres med en stærk ledelseskonstruktion.

Sekretariatschefen, Søren Guldberg, D.O.N.G., udtrykker i en særlig udtalelse til udvalget om en forberedelse af lovgivning for Dansk Olie & Naturgas, at mange spørgsmål fra folketinget om D.O.N.G.s virksomhed må tages som udtryk for en reel interesse for at følge med i selskabets virksomhed. Men det, der er brug for, er at få et direkte ansvar, ikke et ansvarsforflygtigende repræsentantskab af den karakter, som D.O.N.G. foreslår. Ansvaret må kunne placeres direkte.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser vil venstre kun knytte den kommentar, at vi forstår bestemmelsen i § 4, stk. 2, således, at den direkte vil kunne finde anvendelse på en sådan måde, at det foreslåede folketingsudvalg skal have forelagt årsregnskaber og analyser sammen med analyser af drifts- og anlægsbudgetter og have adgang til at få foretaget en dyberegående gennemgang af disse analyser af erhvervsøkonomiske rådgivere, f.eks. statsautoriserede revisorer og bankøkonomer.

Det har aldrig været mere nødvendigt end lige nu at modvirke følgerne af den krise, vi er inde i for øjeblikket. Derfor er beslutningsprocessen i D.O.N.G. altafgørende. Den er væsentlig for beskæftigelsen, den er væsentlig for styringen af vores omkostningsniveau og vor konkurrenceevne, og den er væsentlig for vores betalingsbalance. Derfor kan venstre ikke acceptere, at et forum af interessegrupper skal danne et repræsentantskab for D.O.N.G., og vi må derfor anbefale regeringens forslag.

Kalnæs (SF):

Denne diskussion om D.O.N.G.s forhold og om en lovgivning om D.O.N.G.s forhold har jo stået på i meget lang tid, og den har givet stor usikkerhed. Denne usikkerhed har givetvis ikke gavnet arbejdet i D.O.N.G., og den har heller ikke gavnet eller forøget tilliden til D.O.N.G. ude omkring i befolkningen. Vi mener derfor i SF, at det er nødven-